

Miền lý ác

PHẠM ĐÌNH ĐỀ

Miền Ký ức
Thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

“MIỀN KÝ ỨC” Từ những điều bình dị

Nhà thơ VĂN QUYỀN

Tác giả và nhà thơ Văn Quyền

Chẳng ai biết được Trái đất có tự bao giờ. Nhưng mọi người đều có thể biết rằng trái đất tròn vẫn mãi miết quay mang theo bao đổi thay kỳ diệu trên bề mặt của nó với những ngọn núi, dòng sông, cánh rừng bất tận được hình thành từ hàng trăm triệu năm trước. Ẩn sâu trong lớp vỏ của nó là những vỉa than,

bể dầu khí, cùng vô số mỏ và mạch quặng quý hiếm mang lại rất nhiều lợi ích cho cuộc sống con người. Quá trình đó được tái hiện trong thang biểu địa tầng địa chất của Trái đất.

Vô cùng ngăn ngui so với lịch sử của trái đất, nhưng cuộc đời mỗi con người cũng đều để lại ký ức với ngập tràn những kỷ niệm buồn vui của mình.

Miền ký ức của Phạm Đình Đề là quá khứ tái hiện của hơn sáu mươi năm chặng đường đã qua của tác giả. Từ thuở lọt lòng mẹ, đi qua tuổi thơ thời học trò thơ mộng, rồi những ngày tháng rung động ngọt ngào của trái tim trước ngưỡng cửa tuổi xuân trên quê hương xứ Nghệ. Đến suốt cả chặng đường sự nghiệp và hạnh phúc gia đình hơn bốn mươi năm trên mảnh đất Quảng Nam. Bằng lời thơ bình dị và rất đỗi chân thành “*Miền ký ức*” là tình cảm sâu nặng mà tác giả đã dành cho “hai quê” của mình và có lúc xa tới các miền quê nơi địa đầu Móng Cái đến mũi Cà Mau tận cùng nước non của Tổ quốc Việt Nam và cả miền đất của nước bạn Lào. Hay là những quan sát rất đời thường của cuộc sống, từ trong gia đình ra con phố mà tác giả đang sống và làm thơ.

Đã mấy chục năm rồi sống xa quê hương, nhưng hình ảnh xóm làng nơi quê nhà từ thuở xa xưa vẫn luôn hiện hữu trong tâm trí của ông.

*Làng tôi, xóm nhỏ xinh xinh
Bao đời gắn bó nghĩa tình gần xa
Bên ngoài là xóm Trung Hòa
Đông Linh, Tây Linh xóm nhà bên trong*

(Xóm làng)

Chính nơi xóm nhỏ làng quê đó, ta bắt gặp một bé thơ trong nôi nhỏ hóng mát nhìn mẹ, rồi ngủ thiếp đi trong lời ru ngọt ngào nặng mang âm hưởng miền quê Ví giặm. Từ nơi đó cậu bé với bao bạn bè trang lứa một thuở tới trường, cùng chơi đánh khăng, chơi cù dưới bóng của hàng cây phượng vĩ nơi sân trường trong những giờ ra chơi. Rồi những trưa hè đầu trần chân đất ra đồng mò cua, bắt ốc, hay thả hồn theo cánh diều bay bổng trên không trung giữa chiều quê (Thăm quê chiều thu, Thời xa vắng, Xa quê, Xứ Nghệ lời ru,...)

*Trong nôi ấm nghe lời ru của Mẹ
Những câu ca nặng tình quê xứ Nghệ
Mộc mạc chân thành như lợn mía, củ khoai*

(Thăm quê chiều thu)

*... Xa quê xa cái khăng gậy
Mãi xa hình ảnh vòng quay con cù*

(Xa quê)

Qua rồi tuổi học trò thơ mộng, bước vào ngưỡng cửa tuổi xuân với những hẹn hò thắm kín nhưng rất lãng mạn của mỗi tình đầu trong trắng với người bạn gái nhỏ nhỏ xinh xinh nơi đầu làng. Dầu rằng, mỗi tình đó bây giờ chỉ còn lại trong ký ức.

Đầu xuân năm đó em, tôi hẹn hò

Từng đêm đầu ngõ đợi chờ

Vài con đom đóm lập lò bay ngang

(Ngõ xưa)

Có lẽ “*Miền ký ức*” là tình cảm sâu nặng nhất của tác giả với quê hương và đó cũng chính là nơi khơi nguồn cảm hứng để chấp bút cho những vần thơ (Xứ Nghệ lời ru, Giận mà thương, Vần lòng với quê hương hay Sông quê...).

Yêu sao Xứ Nghệ quê tôi

Xóm thôn nặng nghĩa, lứa đôi nặng tình

(Xứ Nghệ lời ru)

... Dòng sông tải nặng vần thơ

Người về gửi gắm đôi bờ sông quê

(Sông quê)

Xa quê hương mang theo trong mình chút kiến thức của một người cán bộ kỹ thuật Địa chất, vào đến mảnh đất Quảng Nam bắt đầu khởi nghiệp. Vất vả với những hành trình dài suốt tháng ngày, vượt

không biết bao núi đèo, rừng sâu. Rồi mở các công trình tìm kiếm thăm dò khoáng sản trên những ngọn núi cao hay giữa lòng thung lũng sông. Nhưng tâm hồn vẫn vui tươi khi bắt gặp đầu đó hình ảnh cỏ cây hoa lá mang sắc thái lãng mạn anh lại thả hồn mình vào đó với những vần thơ đầy cảm xúc.

Hành trình dừng lại XaZuoih

Cảnh quang xóm núi lòng tôi ngỡ ngàng

Ngôi trường mọc giữa bản làng

Chiều chiều hoa gạo bay ngang lưng trời

(Ngẫu hứng với Xazuôih)

... Anh về với quê hương em Tiên Phước

Đất công đồn thuở trước diệt xam lăng

Anh đến từng ngọn nước dòng sông

Mở những tuyến lộ trình qua ruộng đồng nương bãi

Qua từng bước anh đi dòng sông như sống lại

Trên mảnh đất này từ thuở xa xăm

(Chuyện về dòng sông quê em)

Trên những hành trình tháng năm đó, giữa bạt ngàn của rừng xanh với muôn ngàn hoa lá đủ sắc màu tươi đẹp. Lòng anh đã không cưỡng lại được trước hương sắc của một nhánh hoa ngàn, nên đã nhẹ tay hái về để uơm trồng. Chẳng phụ lòng mình

nhánh hoa rừng ấy đã cho anh cả một vườn hoa trái
quý giá nhất của cuộc đời.

Hành trình địa chất đời trai

Hái bông hoa dại, anh cài ba lô

Đem về chăm chút qua mùa

Hoa thơm đơm trái ngọt chua cho đời.

(Bông hoa ngàn)

Phải chăng chính bông hoa ngàn đã gieo vào lòng
ông tình cảm, tâm tư của mình dành cho mảnh đất
Quảng Nam, từ con người, cảnh vật đến cả những
câu hò xưa cũ đậm nét dân gian xứ Quảng.

Ghé về Núi Cẩm hôm nay

Viếng Đài mẹ Thứ nhân ngày Tri ân

Đường vào kín những bước chân

Của già, của trẻ quê gần, quê xa.

(Viếng Tượng đài mẹ Thứ)

... Thu Bồn con nước mênh mông

Đôi bờ tươi đẹp ruộng đồng xóm thôn

Ngắm sông lòng dạ bồn chồn

Câu hò mang nặng tâm hồn thuở xa.

(Ngẫu hứng với Thu Bồn)

Đời địa chất trên vai trĩu nặng chiếc ba lô ngược
xuôi đi qua không biết bao nhiêu suối dài, rừng sâu.
Mồ hôi, nước mắt của những chuyến lộ trình đã rơi

thấm vào bao chiếc lá khô phủ kín trên những lối
mòn và có khi là những lối rẽ ngang tắt không có
dấu chân người. Nay trở về với phố phường sum vầy
trong tổ ấm gia đình có đủ cháu con, nhưng nỗi nhớ
về những “đoạn trường” đầy gian lao vất vả đó vẫn
không nguôi trong tâm trí của tác giả.

Xa rừng đã mấy năm rồi

Mà sao lòng mãi không nguôi nhớ rừng

Nhớ bình minh tia nắng rừng le lói

Bên kia suối chú gà rừng gáy gọi

Tổ lộ trình hành lý cũng xong xuôi

Hành trình đi ngược suối băng rừng

(Ký ức Người Địa chất)

Bên cạnh những dòng tâm sự đầy cảm xúc với
“hai quê” và cái nghiệp địa chất đầy gian nan vất
vả nhưng không kém phần lãng mạn. “*Miền ký ức*”
còn là những quan sát rất thực nhưng cũng rất sống
động về cuộc sống thường ngày mà tác giả từng bắt
gặp. Hay có lúc chỉ là hình ảnh con Cò đang mò mẫm
trên cánh đồng thôn quê, chú chim sâu đêm đêm về tá
túc trên cành cây lộc vùng trước hiên nhà (Giao mùa,
Thân Cò, Xuân về, Bức tranh tạo hóa, Tiếng rao...)

Ai đặt tên tôi là Cò

Phau phau thân trắng bên bờ ruộng xanh

(Thân Cò)

... Nhành lan lại nở búp xinh
 Vài bông hé mở lung linh nhụy vàng
 Chào hạ, lan đón thu sang
 Hạ tàn thu đến mênh mang xanh trời.

(Giao mùa)

Không giới hạn trong không gian của cuộc sống quanh mình, “Miền ký ức” còn đưa ta đi đến những vùng miền xa xôi của Đất nước, với những nét đặc trưng riêng về phong cảnh và những giá trị văn hóa, tinh thần từ các làn điệu dân ca mang sắc thái của từng miền quê đó (Đất nước, Miền Tây...).

Sông Cầu Quan Họ ai qua
 “Người ơi người ở...” cho ta nhớ người...
 Cửu Long sen thăm Tháp Mười
 Câu hò sông Hậu tình người mênh mang

(Đất nước)

Khi bước vào cái tuổi “gối mối, chân chùn” về “điền viên với con cháu, ta lại bắt gặp hình ảnh thường ngày của ông với gia đình, dòng họ hai bên của vợ chồng. Hay trước những cuộc sống bộn bề của gia đình con cái. Cùng sự liên tưởng về tuổi thơ của ông với thế hệ thứ ba (đời cháu) đương thời, được ông “vui vui” kể lại trong (Tâm sự tuổi già)

Làm mỗ cho mẹ cho cha
 Cháu con trai gái gần xa tìm về

(Tình nghĩa me, cha)

... Thỉnh thoảng bạn bè ghé chơi
 Cà phê, tán gẫu làm đôi ván cờ
 Đang vui thì bà a lô
 Về mà đón cháu “đến giờ... đi ngay”

(Tâm sự tuổi già)

Có một điều không thể không nhắc đến, đó là những dòng tâm sự, tình cảm của tác giả dành cho những người đã hy sinh cho quê hương đất nước như mười cô gái thanh niên xung phong nơi ngã ba Đồng Lộc. Người anh trai của mình, họ là những anh hùng liệt sỹ đã hy sinh trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước trước năm 1975. Rồi cả những người bạn học đã ngã xuống trong cuộc chiến tranh biên giới phía Bắc, phía Nam của tổ quốc vào những năm 1978 - 1979.

Cả mười chị đã ra đi
 Hy sinh xương máu chỉ vì nước non

(Nhớ về Đồng Lộc)

... Tuổi xuân giữa chốn chiến trường
 Bao năm chiến đấu kiên cường liệt oanh.
 Dạn thù xuyên trái tim anh
 Anh nằm xuống máu tuổi xanh tuôn trào

(Viếng mộ anh)

... Gác bút sách vào chiến trường
 Tây Ninh biên giới máu xương lấp vùi

(Viếng bạn)

Thể thơ mà anh có thể mạnh là lục bát. Ngay trong tập thơ này, số bài thơ thể lục bát đã chiếm tới hơn 80% và những bài thơ hay của tập thơ này đều là thơ lục bát. Đó là những bài thơ, như: Giọt mưa nhớ, Giận mà thương, Ngộ nghề, Tháng ba, Tiếng chuông xe, Ngõ xưa, Nhà, Trăng thu, Thân cò, Học bơi, Hè về, Tâm sự tuổi già, Tâm sự với chim sâu, Thu qua, Chiều bóng... mà bạn đọc khó có thể bỏ qua. Đó là những cảm xúc vừa rất thực lại vừa rất thơ mà “*Miền ký ức*” muốn gửi đến bạn đọc.

Tôi muốn nói thêm rằng: dù chỉ mới quen anh Phạm Đình Đề hơn hai năm nay. Do xa xôi, nên chúng tôi chỉ gặp nhau vài lần và thời gian gặp nhau cũng rất hạn hẹp. Nhưng, nhờ có mạng và điện thoại, chúng tôi thường gặp nhau, giao lưu với nhau mà nội dung chủ yếu là bàn về thơ. Qua đó, tôi quý anh ở sự chân thành với bạn bè, ở một tâm hồn nhạy cảm và ở một con người yêu thơ và thích làm thơ. Thời gian còn công tác, mặc dù vất vả và bận rộn, nhưng anh vẫn dành thời gian làm thơ với mục đích như viết nhật ký vậy. Từ khi về hưu, anh mới dành thời gian để làm thơ một cách đều đặn hơn, chỉnh chu hơn. Cũng vì lẽ đó, tôi đã khuyến khích, động viên anh và giúp anh hoàn thành bản thảo và xuất bản tập thơ đầu tay - “*Miền ký ức*” này.

Với một cây bút không chuyên mà có một tập thơ đầy đặn, đẹp về hình thức, phong phú, hợp dẫn về nội dung quả là rất đáng trân trọng.

V.Q

*Ảnh tác giả 1978,
năm đầu tiên ra trường về
công tác tại Đoàn Địa chất 503
ở Quảng Nam*

Miền ký ức

*Nhớ lời mẹ ru thu nào
Để nay thu tới lại nao nao lòng
Lời ru cao tựa núi Hồng
Lời ru trong đục như dòng Lam giang.*

*Lời ru xa vút non ngàn
Nhẹ như gió thoảng, như làn mây bay
Lời ru đồng ruộng cây cà
Cha thường đi vắng, một tay mẹ làm*

*Sáng chiều vất vả nhọc nhằn
Mùa màng thất bát thiếu ăn từng mùa
Xa rồi lời mẹ ru xưa
Đêm nay các cháu vào mùa trăng thu*

*Trời xanh vài áng mây mờ
Bay về cuối xóm khuất bờ tre xanh
Xóm làng rộn rã âm thanh
Từng đàn con trẻ tập tành, hát ca*

*Mẹ ơi! Mẹ ở nơi xa
Hỏi rằng mẹ tỏ lời ca cháu mình
Lời ca đất nước thanh bình
Quê hương tươi đẹp, gia đình ấm êm.*

Quảng Nam, 30/7/2018

Giọt mưa nhớ

*Chiều thu ngắm giọt mưa rơi
Tiếng kêu ti tách chơi vơi nổi lòng
Thu xưa em đi lấy chồng
Tìm anh băng giá, cõi lòng nát tan.*

*Tình đầu như đóa hoa ngàn
Nhụy bay theo gió, cánh tàn theo mưa
Mưa nay nhớ giọt mưa xưa
Sao người xưa nhớ lòng chưa hết buồn?*

Đà Nẵng, Thu 2018

Xứ Nghệ lời ru

*“Ra về rằng được mà về
Bức thư chưa gửi lời thề chưa trao”⁽¹⁾
Lời ru của mẹ thuở nào
Đưa con giấc ngủ ngọt ngào mê say.*

*Lắng sâu vào dạ đến nay
Khi đời con đã sum vầy cháu con
Yêu chưa hẹn biển thề non
Người về, người ở mỗi mòn lòng nhau.*

*Khi đà thề hẹn trước sau
Lời ru càng nặng, càng sâu trong lòng
“Chàng về để võng ai nằm
Bỏ dâu ai hái, bỏ tằm ai nuôi”⁽²⁾.*

1, 2. Dân ca xứ Nghệ.

*Hai bên khi đũa thành đôi
Nghĩa tình chồng vợ ngọt lời thủy chung
“Chàng đi cho thiếp đi cùng
Đói no thiếp chịu, lạnh lùng thiếp cam”⁽¹⁾.*

*Lời ru xa thăm thời gian
Mà tình vẫn mãi nồng nàn hương bay
Ngọt lành như giọt sương mai
Dịu êm da diết đắm say lòng người.*

*Yêu sao xứ Nghệ quê tôi
Xóm thôn nặng nghĩa, lứa đôi nặng tình
Bao đời Nhân kiệt - Địa linh
Ngữ âm mộc mạc vẹn tình chân quê.*

Quảng Nam, 15/5/2019

1. Dân ca xứ Nghệ.

Xóm làng quê tôi

*Làng tôi thôn xóm xinh xinh
Bao đời kết nối nghĩa tình gần xa.*

*Bên ngoài là xóm Trung Hòa
Đông Lĩnh, Tây Lĩnh xóm nhà bên trong.*

*Bước dọc con kênh xuôi dòng
Xưa là xóm Trọt liền đồng xã trên.*

*Rẽ ngang qua mấy thửa điền
Về xóm Liên Thượng kẻ bên Ngọc Đình⁽¹⁾.*

*Dừng chân lại xóm Phụ Đàm
Qua nhà Cụ Sắc thân sinh Bác Hồ.*

*Dẫu có đi mô, ở mô
Làng thôn quê cũ, tình xưa nín về.*

Quảng Nam, 14/7/2019

Nhớ bạn

*Một mình ở xứ Quảng Nam
Nặng lòng nhớ bạn xa xăm hai đầu
Thằng Hà Nội tóc ngả màu
O thì tóc ngắn tận đầu Sài Gòn.*

*Vui sao năm ấy cười con (2017)
Tụi tui mấy đứa vừa tròn một mâm
Gặp nhau tay bắt, mặt mừng
Ngày vui khép lại, tàn ngần chia tay.*

*Thấm thoát từ bấy đến nay
Cháu ông giờ đã qua ngày thôi nôi
Mở hình máy bạn Rú Dồi⁽¹⁾
Nhớ về thuở ấy bồi hồi con tìm.*

Quảng Nam, 1/6/2019

1. Làng Ngọc Đình giáp với Làng Sen.

1. Rú Dồi là địa danh của trường cấp 3 (PTTH) Nam Đàn 1 ngày trước.

Mừng sinh nhật bà xã

*Sinh nhật thứ sáu mươi tròn
Có chồng với cả cháu con trong nhà
Sáu mươi năm đã trôi qua
Buồn, vui nếm trải đời bà bao phen.*

*Tuổi thơ bom đạn triền miên
Tuổi xuân sớm trải tình duyên đau buồn
Mẹ, cha chọn ván đóng thuyền
Xuân chưa độ chín nên duyên chẳng thành.*

*Yêu người tình ngỡ mỏng manh
Xa xôi chẳng rõ ngọn ngành mẹ, cha
Nặng tình chẳng ngại phong ba
Âm thầm cam chịu lời ra, tiếng vào.*

*Trải qua vực thẳm, thác cao
Đôi bên mới được trời trao duyên lành
Mười năm với bốn lần sanh
Ở, ăn trong mái nhà tranh sơ sài.*

Từ trái sáng phải: con dâu Nguyễn Thị Mỹ, con gái Phạm Thị Quyên, vợ tác giả bà Dũ Thị Lãnh, con dâu Bùi Thị Thủy, con gái Phạm Thị Thu Giang và cháu Gia Bảo

*Chồng thì công việc đi hoài
Việc nhà, con cái hai vai nặng nề
Khó khăn túng thiếu đủ bề
Điểm trang chả biết mô tê là gì*

*Bạn bầu gặp gỡ hiếm khi
Về thăm bên nội hai kỳ, mười năm.
Xuống phố khi độ tuổi băm
Cuộc đời mới được chút phần mở mang*

*Có căn nhà gác khang trang
Ngự trong phố nhỏ trên đường Trần Du.
Chăn nuôi có chút chi, thu
Lo cho con cái chinh chu học hành*

*Các con đỗ đạt thành danh
Có chồng, có vợ trưởng thành thất gia.
Khó khăn vừa mới bước qua
Trong người mang bệnh rề rà, đắng dai*

*Thuốc thang chữa chạy trong ngoài
Bao năm bệnh chưa nguôi ngoai trong người.
Sáu mươi năm đã qua rồi
Hôm nay ôn lại qua lời thơ nôm*

*Cũng là tỏ tấm lòng son
Chúc bà vui khỏe bên con cháu mình.*

Tam Kỳ, 4/4/2019

Tình xuân

*Phố tôi nhỏ nhỏ thân thương
Cong cong uốn lượn con đường Trần Du
Hai bên san sát dân cư
Bán buôn tấp nập cũng như phố người.*

*Xuân về giọt nắng vàng tươi
Cùng nhau gặp gỡ nụ cười thắm môi
Yêu sao phố nhỏ của tôi
Tình xuân ấm áp trong lời thơ lưu.*

*Tam Kỳ, mừng 9 tháng Giêng,
Kỷ Hợi, 2019*

Xuân đợi anh

*Bao năm rồi tôi đã đi tìm
Nơi cuối cùng đôi chân Anh dừng lại
Nơi Anh gửi hồn về với gió trắng.
Tôi đã lần tìm khắp mấy nghĩa trang*

*Với hy vọng có tên Anh trong đó
Nhưng tất cả đều trở thành vô vọng
Với hàng hàng ghi liệt sỹ không tên.
Anh nhập ngũ bằng lá đơn tình nguyện*

*Ngày ấy Anh đi tuổi xuân vừa chớm
Phút tiễn chân Anh, mẹ già bịn rịn
Thương rất nhiều nhưng trong lòng Mẹ nín
Để con lên đường bền vững chí trai.*

*Sáu tám - Mậu Thân, nửa thế kỷ trôi
Cha rồi Mẹ lần lượt rời trần thế.
Anh biết không quạnh quẽ một chiều đông
Phút lâm chung Mẹ ghé tai thì thầm*

*“Con hãy gắng tìm mộ Anh, con nhé!”
Vâng lời Mẹ, dẫu biết mình không thể
Nhìn Mẹ ra đi, tê tái cõi lòng.
Anh ở đâu? Sao Anh mãi không về?*

*Nơi quê nhà vẫn quen thuộc bờ đê
Cánh đồng mùa xuân chim én trở về
Đường làng mùa xuân rộn ràng tiếng trẻ.*

*Xa thăm mùa xuân ầu ơ tiếng Mẹ
Về nhé nghe Anh! Xuân đợi Anh về...*

Tam Kỳ, tháng giêng Mậu Tuất 2018

Sinh nhật lần đầu tiên của cháu ngoại Đặng Công Gia Bảo
(Gia đình con gái út, 2019)

Chiều bên sông quê

*Chiều quê bên dòng sông Lam
Lắng sa trong đục từ ngàn năm xưa
Thuyền bơi vắng tiếng đò đưa
Bãi dài xanh ngát mía, ngô, dâu tằm.*

*Đôi bờ tỏa bóng tre xanh
Xóm làng đẹp tựa bức tranh họa đồ
Dòng trôi tải nặng văn thơ
Người về gửi gắm đôi bờ sông quê.*

Nam Đàn, 10/2018

Hoa mừng sinh nhật

*Sinh nhật cháu ngoại của ông
Chợ chiều đã vắng tưởng không hoa hòe.*

*Ông ra vườn rau bên hè
Hái gom hoa cải cắm xòe bình bông.*

*Chùm hoa vừa mới lên ngồng
Món quà giản dị ông trồng sắc tươi.*

*Sinh nhật cháu có hoa rồi
Ngắm hoa ông tặng mọi người vui thêm.*

Đà Nẵng, 18/3/2019

Giận mà thương

*“Anh ơi khoan vội bực mình
Em xin kể lại phen mình tỏ tường”⁽¹⁾
Lời em nghe thật dễ thương
Khi xa anh cứ vẫn vương trong đầu.*

*Đôi ta như cau với trầu
Vôi nông, chày thắm đượm màu tươi son
Thương nhau chút giận, chút hờn
Giận là giọt nước, thương con sông dài.*

*Đời ai mà chẳng lần sai
Chẳng lần khờ dại, chẳng vại vu vơ
Hờn ghen xen chút nghi ngờ
Hết ghen, hết giận, bây giờ, càng thương.*

Quảng Nam, 10/6/2019

Ngô nghê

*Khung cửa lớp thuở xa xưa
Mấy chục trai gái chung giờ ra, vô
Chung khóa biểu, chung thầy cô
Bảy hai (1972) tình bạn bây giờ chưa nguôi.*

*Trông ra hết ngọn Rú Dồi⁽¹⁾
Đồng niên, đồng khóa A dài đến I
Bạn thân thì cứ tau, mi
Thân hơn tý nữa gì gì khó xưng!?*

*Trước lớp thì kín như bưng
Ra nơi kín đáo thì mừng khỏi chê
Nói lời chẳng rõ mô, tê
Miệng thì áp ứng, tay vẽ áo mình.*

1. Dân ca Xứ Nghệ.

1. Rú Dồi trước đây là địa danh của Trường cấp 3 Nam Đàn 1. Nghệ An.

*Thích nhau chẳng tỏ ngọn ngành
Bảy năm (1975) hết khóa tình đành nặng mang
Cách xa mỗi đũa mỗi đàng
Bây giờ gặp lại còn mang nợ tình.*

*Vui vui kể chuyện bạn mình
Tui thuở nớ chưa vương hình bóng ai
Bây giờ mạnh miệng cho “oai”
Trót yêu chẳng thể dẫu hoài được đâu!*

Quảng Nam, 25/4/2019

Tảo mộ quê vợ

*Mùng bảy tháng chạp hàng năm
Dòng họ tảo mộ Tổ tông, ông bà
Cháu con nội, ngoại gần xa
Gặp nhau tình cảm đậm đà khó quên.*

*Heo may ngọn gió qua rèm
Cành mai nở nụ trước thềm mùa xuân
Tắm lòng thơm thảo tri ân
Hương dâng khói tỏa xa gần thơm thơm.*

*Quảng Nam, 12/1/2019
(mùng 7 tháng chạp, Kỷ Hợi)*

Tháng ba

*Tháng ba về, tháng ba về
Đôi cây xanh lá tràn trề nhụy hoa
Đàn ong rời tổ bay xa
Đua nhau hút mật bông sa tổ đầy.*

*Bầu trời lãnh đãng mây bay
Ruộng đồng chớm vụ lúa dày nặng bông
Ngô, khoai xanh ngát bãi sông
Trong vườn cây cải lên ngồng đơm hoa.*

*Tháng ba xưa nơi quê nhà
Bay bay hoa gạo, trắng ngà hoa xoan
Dáng ai tha thướt trên đàng
Tháng ba nổi nhớ mênh mang trong lòng.*

Quảng Nam, 24/3/2019

Tình lỡ

*Khi nói yêu em tôi nào có biết
Sẽ có ngày giã biệt, cách xa
Em âm thầm dấu những giọt lệ sa
Tôi ngồi đếm giọt mưa qua chiều muộn*

*Bầu trời đen mây buồn u ám
Dòng sông trôi, từng đám lục bình xuôi
Tình lỡ rồi hai đũa hai nơi
Chung một bầu trời mà hai đời cách biệt*

*Phải chi đã nợ nhau từ kiếp trước
Để bây giờ chẳng đến được với nhau
Tình lỡ rồi, thôi hẹn ước kiếp sau!*

Đà Nẵng, 18/3/2019

Viếng mộ anh

*Đầu xuân em viếng mộ anh
Nén nhang gửi gắm lòng thành tri ân
Ba tác đất giữa dương trần
Mà sao cách biệt muôn phần xa xôi.*

*Anh ơi mấy chục năm rồi
Mùa xuân năm đó anh rời quê hương
Tuổi xuân giữa chốn chiến trường
Bao năm chiến đấu kiên cường liệt oanh.*

*Dạn thù xuyên trái tim anh
Anh nằm xuống máu tuổi xanh tuôn trào
Quê nhà xa cách non cao
Mẹ, Cha thương xót biết bao năm trời.*

*Sáng xuân nắng trải vàng tươi
Gió xuân nhẹ nhẹ thoảng mùi hương đưa
Nhớ thương ruột tựa dao cưa
Hồn anh đâu đó sao chưa thấy về!?!*

*Quê Sơn, rằm tháng Giêng,
Kỷ Hợi (19/2/2019)*

Mộ phần của cha, mẹ được xây cất năm 2018

Xuân đất mở

*Ruộng đồng, rừng núi bao la
Cả vùng đất mở mượt mà xanh tươi
Trải qua mấy chục năm rồi
Bồng Miêu sự sống nảy chồi hồi sinh.*

*Nắng xuân soi giọt lung linh
Từng đàn chim nhỏ tự tình hót ca
Dòng sông soi bóng mây xa
Lúa chiêm đón giọt phù sa mượt đồng.*

*Tam Kỳ, Mừng 4 tháng Giêng Kỷ Hợi
9/2/2019)*

Xuân về

*Nắng vàng xua ngọn heo mây
Én về chiu chít lượn bay trên đồng
Vườn nhà mai, cúc đơm bông
Nơi nơi rộn rã đón mừng xuân sang.*

*Xuân về tươi đẹp xóm làng
Xuân về ghi dấu thời gian cuộc đời
Xuân về tình thắm đôi môi
Xuân về hạnh phúc nơi nơi ngập tràn.*

*Mừng xuân Kỷ Hợi vừa sang
Vài vần thơ mộc đón nàng xuân ơi!
Đầu xuân kính chúc mọi người
Phúc, lộc, tài, thọ, cuộc đời như hoa.*

*Tam Kỳ, Mồng 1 tháng Giêng Kỷ Hợi
(5/2/2019)*

Tiếng chuông xe

*King kông, king kông, king kông
Tiếng chuông một thuở vẫn còn râm ran
Từ phố thị đến xóm làng
Tiếng chuông xe đập rộn ràng muôn nơi.*

*Xe lăn khắp nẻo cuộc đời
Từ anh cán bộ đến người nông dân
Xe lăn muôn nẻo xa gần
Lên rừng, xuống biển bàn chân dẫm trường*

*Đường quê quen lối dọc ngang
Xe Thống nhất, xe Phụng Hoàng bon bon
Xa rồi cái thuở king kong
Tiếng chuông nay vẫn như còn trong tôi.*

Tam Kỳ, 9/12/2018

Ngõ xưa

*Chiều nay qua ngõ nhà em
Đường xưa lối cũ thân quen thuở nào
Gió chiều khua lá lao xao
Khẽ lay ký ức xiết bao bồi hồi.*

*Mấy mươi năm đã xa rồi
Đầu xuân năm đó em, tôi hẹn hò
Từng đêm đầu ngõ đợi chờ
Vài con đom đóm lập lòe bay ngang.*

*Tựa vai nhau ở đầu làng
Trao lời hẹn ước non ngàn mai sau
Bên nhau cho đến bạc đầu
Tình duyên nguyện thắm như trâu cau xanh.*

*Ngờ đâu hẹn ước chẳng thành
Đường tình đôi ngã rời cành hoa rơi
Cõi lòng bỗng chốc chơi vơi
Ngõ xưa còn đó hỡi người xưa đâu?*

Quảng Nam, 7/12/2018

Tình nghĩa mẹ cha

*Xây mô cho Mẹ, cho Cha
Cháu con, trai gái, gần xa tìm về
Mẹ Cha nay được cận kề
Cõi âm trợn nghĩa phu thê đời đời.*

*Sinh thời trọn cả đời người
Buồn vui nếm trải biển trời có nhau
Cháu, con nối dõi dài lâu
Hiếu trung giữ trọn trước sau vẹn tròn.*

*Nguyện cầu từ đáy lòng con
Hồn thiêng Cha Mẹ mãi còn chở che.*

Nghệ An, 6/12/2018

Trong ảnh từ trái sang phải: cháu ngoại Hồ Phạm Khánh Ngọc, Hồ Xuân Hải, cháu nội Phạm Nguyễn Long Nhật, Phạm Bùi Bảo Đoan, cháu ngoại Hồ Xuân Hoàng và Đặng Công Gia Bảo

Sui gia

*Từ khi con gái lấy chồng
Con trai lấy vợ thêm đông họ hàng*

*Giàu, nghèo, lớn, nhỏ, hèn, sang
Sui gia⁽¹⁾ ta cứ ngang hàng, quý sao!*

Tam Kỳ 28/11/2018

1. Sui gia tiếng ở quê là thông gia.

Nỗi niềm 20/11

*Từ thuở học nói bi bô
Mẹ, cha từng dạy con thơ âm, vần
Lên hai, lên ba, ... lớn dần
Con đi nhà trẻ nói vẫn ngô nghê.*

*Lên bốn, lên năm liền kề
Con vào mẫu giáo a bé học bài
Lớp một đến lớp mười hai
Thời gian đằng đẵng đường dài học lên.*

*Toán, văn, lễ nghĩa, chí bền
Cô, thầy năm tháng luyện rèn chẳng rời
Thành người lặn lội ngược xuôi
Ơn thầy cô mãi khôn nguôi trong lòng.*

*Tuổi đời nay đã lên ông
Đến ngày Nhà giáo băng khuâng bao điều
Bao thầy cô giáo mến yêu
Mất, còn chẳng tỏ, lòng nhiều buồn thương.*

Tam Kỳ, 20/11/2018

Nhà

*Từ lúc trẻ đến khi già
Cuộc đời mấy bận làm nhà sửa sang
Làm nhà biết mấy gian nan
Lớn bé trăm thứ bà dần phải lo.*

*Mua đất thường phải qua cò
Tìm nơi ưng ý rồi lo đồng tiền
Tiền tích trữ, vay mượn thêm
Tiền vay nợ trả lo liền mấy năm.*

*Nhà cửa mới cũ bao lần
Có làm mới thấu gian truân cuộc đời
Cực mấy cũng phải chịu thôi
Bởi nhà là chỗ cho người nương thân.*

Quảng Nam, 8/11/ 2018

Hồn quê

*Ai về xứ Nghệ quê tôi
Địa linh - Nhân kiệt bao đời ông cha
Nam Đàn yêu dấu thiết tha
Dòng Lam kết nối quê xa, quê gần.*

*Ngược Thanh Chương mấy bước chân
Mang về đùm nhút món ăn đậm đà
Đô Lương, Anh Sơn chẳng xa
Dòng Lam chung chảy ruột rà anh em.*

*Xuôi Vinh ghé qua Hưng Nguyên
Nhớ về Xô viết đầu tiên phát cờ
Thành Vinh, Bến Thủy mộng mơ
Núi Hồng, núi Quyết đôi bờ Lam xanh.*

*Cửa Lò biển đẹp như tranh
Đi qua cầu Cẩm, liệt oanh thuở nào
Ra Diễn Châu ngó lên cao
Đền vua “Thục Phán”⁽¹⁾ lưu vào sử xanh.*

*Quỳnh Lưu rẽ qua Yên Thành
Ruộng đồng tươi đẹp bức tranh rạng ngời
Nghĩa Đàn đồi núi tốt tươi
Cà phê trĩu hạt, xanh ngời vườn cam.*

*Quỳ Hợp nước khoáng, thiếc, vàng
Tài nguyên trù phú xếp hàng Quốc gia
Con Cuông, Lào - Việt lại qua
Hàng hóa, lâm sản hai nhà giao lưu.*

*Tận cùng mảnh đất Quỳ Châu
Rừng, vườn quế vô thơm màu thời gian
Từ biển cả đến non ngàn
Quê hương xứ Nghệ muôn vàn yêu thương.*

1. Thục Phán - An Dương Vương.

Trăng thu

*Ngây thơ cái tuổi thiếu thời
Trung thu chúng bạn vui cười hồn nhiên
Áo quần bụi gai rách bươm
Về nhà mẹ vá, mẹ lườm, mẹ thương.*

*Vui, buồn thuở biết yêu đương
Trăng thu soi tỏ lối đường thôn quê
Bồi hồi điểm hẹn bờ đê
Nhớ sao lối cũ đi về nhà em.*

*Biết bao kỷ niệm êm đềm
Người xa biển biệt nơi miền quê xa
Đời nay trăng đã xế tà
Nhớ rằm thu cũ sao mà băng khuâng.*

Tam Kỳ, 21/9/2018

Thân cò

*Ai đặt tên tôi là Cò
Phau phau thân trắng trên bờ ruộng xanh
Thương Cò, người họa nên tranh
Ghét Cò, người gọi là anh “Cò mồi”*

*Kiểm ăn mò mẫm khắp nơi
Đục, trong ruộng nước một đời đời, no
Nào đâu tranh phần nhỏ, to
Mà đời kết tội “Cốc mò, Cò xơi”.*

*Ai người bắt tép nuôi tôi
Để khi tôi lớn gắn lời phụ công?
Bàn chi lắm chuyện đau lòng
Cò là tên gọi chính dòng nhà tôi.*

Tam Kỳ, ngày 13/1/2019

Chợ quê

*Quê xưa chợ Vạc, chợ Cầu
Chợ Tro, chợ Liễu đủ màu hàng quê
Ngô, khoai, ổi, mít, bó chè
Lưỡi cày, lưỡi hái, rổ tre, dầm, sàng...*

*Mấy bà đi chợ trên đàng
Người thì đội mũm, người quàng bên hông
Mấy chị gánh gánh, gồng gồng
Hàng quê trao đổi chợ đông thường kỳ.*

*Chợ quê ở thời buổi nọ
Hàng quê thì ít, toàn thì đâu đâu
Nhất là hàng hóa bên Tàu
Đồ thật, đồ giả biết sao mà dò!*

*Vẫn là cái chợ quê ta
Xưa, nay sao thấy khác xa thật nhiều.*

Quảng Nam, 14/9/2018

Vu vơ thuở ấy

*Thuở xưa năm đứa học cùng
Ba trai, hai gái ngồi chung hai bàn
Hai đôi trai gái kề ngang
Còn tôi đơn chiếc một hàng lẻ loi.*

*Buồn thay cho cái thân tôi
Nhìn hai thằng bạn có đôi thường ngày
Chẳng hiểu yêu có gì hay
Mà bọn chúng nó cứ say ngất người?*

*Đi đâu chúng cũng có đôi
Tìm nơi ngõ vắng chúng ngồi thông trưa
Trống chiều vào lớp trời mưa
Thằng tôi lại phải tìm đưa chúng về.*

Gặp khi trường lớp hội hè
 Chúng nó suốt buổi kẻ rề bên nhau
 Tôi mong ngày hội qua mau
 Về đánh một giấc, hôm sau đến trường.

Hết khóa mỗi đứa một phương
 Đứa bộ đội, đứa chọn đường học lên
 Thuở ấy trắc trở thông tin
 Xa nhau chẳng dễ để tìm gặp nhau.

Bốn đứa đành xa tình đầu
 Chẳng hiểu chúng nó buồn đau thế nào
 Riêng tôi chẳng hiểu tại sao
 Nhớ về thuở ấy, lòng xao xuyến lòng!?

Đà Nẵng, 27/8/ 2018

Học bơi

Nhớ hè xưa nắng chang chang
 Cha đưa tôi tận ngoài làng học bơi
 Dòng kênh con nước xanh ngời
 Nhìn dòng nước chảy làm tôi hãi hùng.

Khi tôi còn đang ngập ngừng
 Cha bế tôi bồng người tung lên trời
 Ném xa ra giữa dòng khơi
 Khiến tôi chìm nổi chơi vơi giữa dòng.

Người bơi ra ôm vào lòng
 Nhìn tôi cha hỏi “sợ không?... Biết rồi!”.
 Rồi người nói khẽ với tôi
 Vậy nên con phải học bơi cho thành.

*Hai vợ chồng tác giả tại bãi đá bên bờ biển Cửa Lò,
Nghệ An - 2017*

*Mai sau để tự cứu mình
Giữa bao giông tố dập dềnh khơi xa
Lời dạy giản dị của cha
Theo tôi suốt chặng đường qua của đời.*

*Và nay con được nên người
Lời vàng cha dạy vẫn ngồi trong con.*

Quảng Nam, 21/8/2018

Vấn lòng với quê hương

*Ai đắp nên ngọn núi Hồng
Ai khơi con nước của dòng Lam giang
Ai làm nên tương Nam Đàn
Ai người muối nhứt cho làng Thanh Chương.*

*Một đời ai dễ tỏ tường
Núi sông, câu hát quê hương của mình
Một đời xuôi ngược mưu sinh
Hỏi ai trả hết nghĩa tình cho quê?*

Đà Nẵng 21/8/2018

Tản mạn với cây bàng

*Trước ngõ có hai cây bàng
Bóng dài nghiêng xuống giọt vàng nắng mai
Trưa về đôi bóng liền vai
Đắm, ba đứa trẻ miệt mài vui chơi.*

*Chiều về vài lá vàng rơi
Người gom lại đốt lên trời, khói bay
Sáng, trưa, chiều, tối mỗi ngày
Cây bàng trút lá thêm dày thời gian.*

Quảng Nam, ngày 12/8/2018

*Ảnh vợ chồng tác giả và vợ chồng con gái út
Thu Giang - Công Ngừ tại Cửa Lò, Nghệ An (2017)*

Về thăm Cửa Lò

*Chiều nay về lại Cửa Lò
Biển xanh sóng lượn, bãi bờ đẹp xinh
Những ngọn đá nhỏ dập dềnh
Trăm triệu năm tuổi dáng hình vẹn nguyên.*

*Trầm tích phân lớp nghiêng nghiêng
Dăm ba lớp thể làm duyên trên bờ
Ngày đêm đứng đó thần thờ
Ngó ra biển cả như chờ đợi ai.*

*Hòn Ngư xanh biếc ngoài khơi
Trông vào bến cảng ngược xuôi tàu thuyền
Du khách từ khắp mọi miền
Ra về gửi lại nỗi niềm thiết tha.*

*Bao năm bơi lội biển xa
Nay về tắm biển quê ta Cửa Lò
Đắm mình trong sóng biển xô
Thỏa lòng mong nhớ, vẫn thơ tuôn trào.*

Nghệ An, 8/8/2018

Kỷ vật biết nói

*Chiếc búa mòn cả hai đầu
Hình hài còn đó tạc màu thời gian.
Địa bàn còn tỏ Bắc - Nam
Đông - Tây với cả lối mòn rừng xanh.*

*Định vị(GPS) nhỏ nhắn xinh xinh
Còn lưu tọa độ vệ tinh xa vời.
Thước dây dẫu ngắn vậy thôi
Đã từng cuộn cả suối dài, rừng sâu.*

*Chiếc bút dạ vẫn xanh màu
Ghi bao vết lộ còn lưu trên rừng.
Bao năm lặn lội đã từng
Bao kỷ vật, khắc bấy tầng thời gian.*

Đà Nẵng, 29/5/2018

Viếng bạn

(Tháng 7, tri ân, nhớ về người bạn
Liệt sỹ Nguyễn Duy An, hy sinh ngày
12/7/1978 tại Tây Ninh)

*Xóm tôi, xóm bạn chung làng
Dưới, trên cách bởi con đàng cái quan
Dây ao thẳng lối một hàng
Tuổi thơ từng trải gian nan một thời.*

*Thăm thoát mấy chục năm rồi
Kể từ ngày ấy bạn rời quê hương
Gác bút sách vào chiến trường
Tây Ninh, biên giới máu xương lấp vùi.*

*Thương quê, nhớ bạn khôn nguôi
Bài thơ viếng bạn thành lời tiếc thương.*

Quảng Nam, 12/7/2019

Hè về

*Hè về nhớ ánh trăng xưa
Bạn bè đùa giỡn ngây thơ tiếng cười.*

*Nhớ hàng phượng vĩ hồng tươi
Mỏng manh cánh rụng, nhụy rơi sân trường
Tiếng ve ngân nổi nhớ thương
Từng trang nhật ký lời thương chẳng tày.*

*Hè về lũ trẻ vui vầy
Về thăm nội ngoại đó đây quê nhà
Trong vườn rộn tiếng chim ca
Ngoài đồng lúa chín nhà nhà hân hoan.*

*Mây mưa kéo gió về ngàn
Hồn người neo bến bình an quê nhà.*

Tam Kỳ, 15/5/2018

Thăm Huế

*Ta lại về đây với sông Hương
Trên chuyến tàu đêm cùng người thương
Pháo hoa sáng tỏa khung trời Huế
Tưng bừng lễ Hội Festival.*

*Trên đường phố ngập tràn thanh, sắc
Nghệ thuật dân gian từ hai miền Nam - Bắc
Hòa quyện sắc màu hội nhập bốn phương
Du khách xa rồi lòng mãi vẫn vương.*

*Ta lại về đây với “Huế thương”
Thành cổ rêu phong phủ trên tường.
Vào lăng kính viếng hồn Vương, Chúa.
Viếng Hàn Mạc Tử, ghé Vĩ Dạ xưa.*

*Gia đình con gái Phạm Thị Quyên (từ trái qua):
Hồ Xuân Hoàng (cháu trai), Hồ Phạm Khánh Ngọc (cháu
gái út, mẹ bông), vợ chồng Phạm thị Quyên, Hồ Xuân Cần
(con rể), Hồ Xuân Hải (cháu trai), dự sinh nhật Gia Bảo là
con của gái út Thu Giang (5/2019)*

*Đến bến Vân Lâu nghe mái chèo khua
Ngọt ngào âm đưa câu hò Mái đầy.
Ngắm núi Ngự Bình mây lưng lò bay
Soi xuống dòng Hương tình say sơn thủy.*

*Lên đồi Hà Khê viếng chùa Thiên Mụ
Nguyện ước đôi lời nơi cõi linh thiêng.
Vài dòng tâm sự với ‘Huế thương’
Với bạn thuở xưa chung mái trường.*

Huế ngày 1/5/2018

Hồn xuân

*Những trái xoài xanh trĩu cành trước ngõ
Quả mít đầu mùa ngon gió đung đưa
Hoa hồng tươi dưới nắng xuân rực rỡ
Mấy chum hoa lài thoang thoảng hương đưa
Nhành phong lan khoe sắc dưới nắng trưa
Hoa Cẩm Tú Cầu tươi chiều vừa nhạt nắng
Góc vườn nhỏ lao xao nơi ngõ vắng
Ta thả hồn trong hương sắc vườn Xuân.*

Đà Nẵng, 4/2018

Xa quê

*Xa quê xa cả ước mơ
Bồi hồi nhớ thuở tuổi thơ đến trường
Nhớ bao người bạn chung đường
Chạnh lòng nỗi nhớ, niềm thương cô thầy.*

*Xa quê xa cái khăng gầy
Mãi xa cả những vòng quay con cù
Nhớ sao bến nước, con đò
Nhớ sao tiếng vọng câu hò trên sông.*

*Nhớ sao một mối tình nông
Nhớ làn tóc xỏa, nhớ hồng đôi môi
Xa quê hai đũa hai nơi
Tình duyên trắc trở, bỏ rơi lời thề.*

*Xa quê nhớ nắng hạ về
Tình xưa như nín tiếng ve ngân dài.*

Tam Kỳ, 15/3/2018

Bà hàng xóm quê tôi

(Kính tặng người mẹ của bạn tôi
nhân Ngày 8 /3/2018)

*Hồi đó, khi tôi còn bé lắm
Tôi thường hay chơi bên nhà bà hàng xóm
có mảnh vườn ở cạnh nhà tôi
hàng cau xanh giữa hai nhà, phân lối
nơi góc vườn có một bụi trầu
đủ cho bà với cả Mẹ tôi
ngày qua ngày hái xuống tằm, xoi
để nhuộm hàm răng và giữ bờ môi thắm.*

*Biết ít chữ nhưng bà thuộc nhiều lắm
tục ngữ, ca dao, chuyện tiểu lâm, kim cổ
truyện Kiều, thơ Hồ Xuân Hương,
Tú Xương, Tú Mỡ
thơ viết về hỏa tuyền, dân công*

*Có những hôm, đêm đã tàn trăng
trên chiếc chõng tre, tám chiếu cũ sờn
Tôi vẫn mãi nghe bà đọc thơ, kể chuyện
chưa thấy tôi về, mẹ tôi qua đón
cầm tay tôi, Mẹ nói nhẹ nhàng
về đi con, mai bà còn ra ruộng.*

*Thấm thoát trôi, bà tròn trăm tuổi
năm ngoài về quê, tôi ghé lại thăm bà
lưng cong gập, đôi mắt đã mờ nhòa
Tôi lân la về chuyện thơ ca
Bà vẫn nhớ như hồi còn trẻ
duy một nỗi, giọng bà giờ rất bé
Tôi lắng nghe mà nhỏ lệ buồn, vui
Ôi! Trăm năm chìm nổi giữa dòng đời
sao lòng bà vẫn thanh thoi đến vậy.*

Tam Kỳ, 6/3/ 2018

Ký ức người địa chất

*Xa rừng đã mấy năm rồi
Mà sao lòng vẫn không nguôi nhớ rừng*

*Nhớ bình minh tia nắng rừng le lói
Bên kia suối chú gà rừng gáy gọi
Tổ lộ trình hành lý cũng xong xuôi.
Lộ trình đi ngược suối băng rừng,
Mỗi điểm dừng khi gặp lộ đá tươi
Người đục mẫu, người ghi vào nhật ký
Thế nằm, khe nứt, địa bàn đo tỉ mỉ
Và ba lô lại nặng thêm một tý
Vài mẫu đá với số hiệu được ghi.
Cái bụng réo, đôi chân đòi dừng nghỉ
Bữa trưa rừng sao mà ngon đến thế
Dù chỉ nằm com đùm với vài món mặn kho
Nghỉ ngơi ít phút, xem lại tấm bản đồ
Lại lộ suối, vách đá cao trèo vượt
Lưng áo sồn ướt đầm mồ hôi
Vàng sáng trên cao ngõ tới cổng trời
Vượt lên tới ngõ xuôi là vực thẳm
Xuôi theo gềnh lại ngắm, lại đo
Trên cành cây vài con chim nhỏ
Tiếng hót lạnh lạnh, nhảy nhót chuyển cành
Như mừng vui khi gặp anh Địa chất*

*Dưới suối kia nước trong vẫn vắt
Con cua đá dương đôi càng vững chắc
Như nghênh chào anh địa chất đến chơi
Anh địa chất vui mà không thể nói nên lời*

*Về tới lán khi trời vừa tối
Nhặt cành lá khô nấu vôi nồi com
Ăn cũng vôi vàng giữa rừng tối mênh mang
Com nước xong lên vồng phủ chắn màn
Để tránh lũ muỗi rừng, vắt núi
Anh, em chuyện trò nhau trong bóng tối
Đủ thú trên đời để đợi trăng lên*

*Trăng rừng kẽ lá luôn xen
Vài tia sáng nhỏ rọi trên đỉnh màn
Trăng tàn giấc ngủ mơ màng
Mơ thấy vĩa quặng vắt ngang lưng đồi
Trong mơ thấy lòng đang vui
Gà rừng đã dậy liên hồi gáy vang
Một ngày mới lại sẵn sàng
Lộ trình địa chất gian nan một thời.*

Tam Kỳ, 2/2018

Tâm sự tuổi già

Người ta khi đã về già
Nỗi lo tiền bạc không là nặng vai
Lòng nay nặng nỗi u hoài
Sức khỏe giảm sút, mắt, tai kém tường

Vợ chồng tóc đã pha sương
Tình thì vẫn thắm, yêu thương nặng lòng
Khi trước còn làm việc công
Cũng có vài kẻ “phục tùng lệnh ta”

Từ ngày nghỉ hưu ở nhà
Chăm lo các cháu ta “thừa lệnh” con
Ông đưa, đón cháu đến trường
Bà lo cơm nước, trông nom cửa nhà.

Ngày xưa việc học của ta
Sáng đi học, chiều trông nhà, giữ em
Ngày hè phơi lúa, phơi rơm
Chiều thì vào bếp thổi cơm giúp Bà

Hết hè, thu chuyển bước qua
Mở trang sách cũ để mà học ôn.
Mẹ, Cha tất bật áo cơm
Các con đâu được học thêm thứ gì.

Việc học các cháu thời ni
Sáng thì học lớp, chiều đi học kèm
Anh văn, Pháp ngữ học thêm
Tuần dăm, ba bận tận đêm mới về

Lại còn đủ thứ đam mê
Lớn say facebook, nhỏ mê game hình
Mẹ, Cha ngày bận mưu sinh
Tháng lo tiền đặng con mình học thêm

Ông thành “bán nghiệp xe ôm”
 Ngày dăm, ba cuốc phố phường, ngược xuôi
 Thỉnh thoảng ghé bạn bè chơi
 Cà phê, tán gẫu làm đôi ván cờ

Đang vui thì bà “a lô”
 “Về mà đón cháu, đến giờ...đi ngay”
 Tuổi già còn được mấy mai?
 Chỉ mong các cháu bằng vai bạn bè.

Tâm sự bằng chút thơ quê
 Vui vui chia sẻ vẫn về vậy thôi.

Tam Kỳ, 1/2018

Thăm quê chiều thu

Chuyến tàu đêm đưa tôi về quê mẹ
 Để chiều nay dạo gót dọc bờ đê
 Nắng vàng nhẹ, gió thu khe khẽ
 Lay động cõi lòng bao ký ức tràn về
 Ký ức về những ngày thơ bé
 Trong nôi ấm nghe lời ru của Mẹ
 Những câu ca đượm tình quê xứ Nghệ
 Mộc mạc chân tình như lợn mía, củ khoai
 Lắng đọng hồn tôi suốt mấy chục năm dài.
 Tuổi thơ ơi! Chỉ có một lần thôi
 Những năm tháng, hồn nhiên, thơ dại
 Cứ xa dần xa mãi với thời gian.

Chiều nay ngắm không gian quê mẹ
 Cánh đồng quê sao mà tươi đẹp thế
 Để người xa quê mê mẩn tâm hồn
 Dưới đồng khoai, lúa xanh rờn
 Trên đồng chim én dập dờn lượn bay
 Từng đàn cò trắng như mây

*Bay về cuối xóm đậu đầy hàng tre
Đàn trâu gặm cỏ ven đê
Vài con sáo nhỏ vỗ về trên lưng
Xa nghe tiếng trẻ reo mừng
Sáo diều vi vút trên tầng mây cao.*

*Thăm trường xưa dạ nôn nao
Bạn bè bao lứa biết đâu mà tìm!
Tình trò, tình bạn lâu bền
Tình đầu chớm nở bên thềm tuổi xuân*

*Ôi quê hương, ngọt ngào bao kỷ niệm
Mỗi độ về thăm càng nặng lòng yêu mến
Càng băng khuâng, lưu luyến lúc chia xa*

*Vài dòng tâm sự thiết tha
Trai lòng tôi với quê nhà chiều nay.*

Làng Sen, 10/2017

Quê hương

*Quê hương tôi nơi dòng Lam, xứ Nghệ
Ngọt mía Nam Đàn và thơm ngát hương Sen
Đã đi khắp chốn, khắp miền
Bao năm xa cách vẫn luôn nhớ về.*

*Nhớ tuổi thơ, những ngày hè
Chiều chiều lộng gió bờ đê thả diều
Đêm trăng nghe Cha vịnh Kiều
Mẹ ngồi vá áo bên siêu nước chè*

*Miếng trâu ẩm nghĩa tình quê
Gái trai, câu ví, câu vè xe duyên
Quê hương trăm mến ngàn thương
Bao năm xa cách vẫn luôn nhớ về.*

Tam Kỳ, 19/5/ 2011

Chuyện về con sông quê em

Anh về với quê em, Tiên Phước
 Đất công đồn thưở trước diệt xâm lăng
 Anh đến từng ngọn nước, dòng sông
 Mở những chuyển lộ trình qua ruộng đồng, nương bãi.
 Qua từng bước anh đi dòng sông như sống lại
 Trên mảnh đất này từ thưở xa xăm
 Mặt đất chuyển rung với những kỳ “kiến tạo”⁽¹⁾
 Trôi làm mưa tuôn và gió bão
 Sông đổi thay dòng theo con nước đầy vơi.

Nay đã qua rồi những năm tháng xa xôi
 Trên quê hương em dòng sông để lại
 Đây bờ thêm, kia bãi cát ven sông
 Đồi bờ xanh và thom ngát lúa ngô đồng.
 Anh lại mở những công trình và lòng anh sáng tỏ
 Những tia quặng Vàng nằm ẩn dưới lòng thung.

Tiên Phước, 5/1998

1. “Kiến tạo” là quá trình hoạt động địa chất của vỏ Trái đất xảy ra cách đây hàng triệu năm.

Đất chúng mình

Đất Nghệ quê anh, đất Quảng quê em
 Đất miền Trung bên màu xanh của biển.
 Đất của câu hát Đò đưa lòng người xao xuyến
 Đất của rượu Hồng Đào chưa uống đã say.
 Đất ngon cò đầu từ thưở đánh Tây
 Đất trung dũng giữa những ngày đánh Mỹ.

Đất nông ấm tình bạn bè tri kỷ
 Đất ngọt ngào trong khe khẽ tiếng em.
 Đất thưở đến trường lối cũ thân quen
 Đất nhớ rõ từng tên con đường đi tìm quặng.
 Đất của những dòng sông lúa vàng tươi sắc nắng
 Đất của những dòng sông ôm vĩa quặng sáng ngời
 Đất chúng mình giàu đẹp lắm em ơi!

Tam Kỳ, 8/1986

Từ trái qua: Con trai nhì: Phạm Đình Tuyên, con trai cả: Phạm Đình Triều, vợ chồng tác giả, con dâu cả (vợ Triều) Nguyễn Thị Mỹ và cháu nội Phạm Nguyễn Long Nhật (con Triều), con dâu nhì (vợ Tuyên) và cháu nội Phạm Bùi Bảo Đoan (con của Tuyên)

Gửi nhành mai

*Hai ta xa cách hai nơi,
Biết nhau qua ý, qua lời câu thơ.*

*Heo may hoa đừng đợi chờ,
Nắng vàng xa cách ngẩn ngơ ngẩn nhìn.*

Quảng Nam, 15/1/2019

Ký ức mái nhà xưa

*Tôi trở về đây với làng Sen
Vườn xưa, ngõ nhỏ thân quen
Cửa sổ khuya le lói ngọn đèn
Mờ tỏ soi lên từng trang sách
Trong ngôi nhà tranh phen vách đơn sơ...
Nơi in hằn bao kỷ niệm tuổi thơ
Nơi chấp cánh những ước mơ hoài bão
Nơi tâm hồn rạo rức tuổi thanh xuân.*

*Quê hương ơi mỗi độ về thăm
Tâm hồn lại trào dâng như sóng biển
Thắm thiết tình như thuyền xuôi về bến
Ôi làng Sen trù mến của lòng tôi!*

Nghệ An, 10/2018

Giỗ thầy

*Xa quê ở tận Quảng Nam
Mười bốn tháng Chạp, mâm cơm cúng Thầy*

*Con cháu tụ hợp sum vầy
Chắp tay kính lạy tỏ bày nhớ thương.*

Quảng Nam, 14 tháng chạp, Kỷ Hợi

Nỗi niềm

*Ngoài đầu trông lại thuở xưa
Ngày đầu tiên ấy mẹ đưa đến trường
Tâm hồn trong sáng như gương
Ngắm hoa, đuổi bướm trên đường thôn quê.*

*Cùng bao trang lứa bạn bè
Riu ra, riu rít đi về như chim
Vào lớp bồi hồi trong tim
Hai tư chữ cái làm quen, đánh vần.*

*Hôm nay dẫn cháu vào sân
Cổng trường khép lại bản thân nhớ xưa.*

Đà Nẵng, 4/9/2018

Lời về chốn xưa

(Thân tặng các bạn cùng khóa học 72-75,
trường cấp 3 Nam Đàn 1, nhân dịp tổ chức
Gala tại Vũng Tàu để kỷ niệm 40 năm rời
mái trường (1975))

*Đẹp sao gala Vũng Tàu
Biển dâng sóng bạc hòa màu tóc sương
Xa xôi ngàn dặm nẻo đường
Gặp nhau thỏa nỗi nhớ thương thuở nào.*

*Biển đêm sóng vỗ rì rào
Hòa lời tâm sự ngọt ngào gió đưa
Gió đưa về tận chốn xưa
Mối tình trong trắng ngây thơ học trò.*

Quảng Nam, 15/5/2019

Tiếng rao

*Phố chiều vắng vắng tiếng rao
Ai mua võng xếp, ai nào mừng khung.*

*Lời rao vào tận ngõ cùng
Ai cần thì gọi, ai dùng thì mua*

*Chiều tàn tiếng rao dần thưa
Phố phường rộn tiếng trẻ thơ học về.*

Đà Nẵng, 22/5/2019

Tâm sự với chim sâu

*Phố đêm huyền ảo, giấc say
Đôi chim Sâu nhỏ trên cây lộc vừng
Xa đời, xa núi, xa rừng
Ngày ngày bay lượn lưng chừng phố tôi.*

*Tới từng vườn nhỏ kiếm mồi
Bay lên, lượn xuống, sóng đôi tự tình
Một đời xa xứ mưu sinh
Nên lòng ta tỏ tâm tình của chim.*

*Thích trời nắng gió dịu êm
Thích vườn xanh lá, thích mềm cánh hoa
Dấu đời gấn bó quê xa
Nhưng lòng mãi nặng quê nhà hiếu trung*

*Một đời bay lượn khắp vùng
Giờ đây chim nhè ở cùng với ta.
Cành cây lộc vừng nở hoa
Đôi con chim nhỏ hòa ca hát mừng*

*Lòng ta rạo rực tung bừng
Đất lành chim đậu, ta cùng chim say.*

Quảng Nam, 21/6/2019

Đôi bờ sông quê

*“Chiều chiều ra đứng bờ sông
Muốn về thăm mẹ mà không có đò”⁽¹⁾
Đôi ta, hai đứa, đôi bờ
Dòng sông kết nối duyên tơ cuộc đời.*

*Yêu chàng lắm lắm chàng ơi
Nhưng nàng nhớ mẹ khôn nguôi trong lòng
Đôi ta uống nước chung sông
Chung cha, chung mẹ, chung dòng thời gian.*

*“Đò dọc rồi lại đò ngang
Đò dọc không chống, đò ngang chẳng chèo”⁽²⁾
Dòng sông con nước trong veo
Nhưng hiếm một nổi quê nghèo thuở xưa.*

*Lại qua chẳng dễ đón đưa
Thương cha, nhớ mẹ giọt mưa rơi lòng
Chẳng có nhịp cầu qua sông
Lời ru thuở ấy trĩu lòng nhớ thương.*

*Nay con lấy chồng xa hương
Muốn về bên mẹ lối đường thông dong
Cầu dài vắt ngang qua sông
Con giờ thăm mẹ có chồng đón đưa.*

1, 2. Dân ca xứ Nghệ.

Chiều sông thu

*Quảng Nam - Đà Nẵng vào, ra
Cầu Lâu cầu nối vượt qua Thu Bồn
Nhịp cầu tải nặng vui buồn
Dòng sông ôm ấp tâm hồn dân quê.*

*Đôi bờ rợp mát bóng tre
Khói chiều phảng phất làng quê mơ màng
Ruộng đồng lúa trải bông vàng
Bãi sông bát ngát hàng hàng ngô non.*

*Chiều nay đứng ngắm Thu Bồn
Vần thơ nhỏ nhỏ còn vương nắng chiều.*

Quảng Nam, 16/4/20

Hoa Sưa

*Hoa Sưa nhuộm phố sắc vàng
Áo dài trước gió nhẹ nhàng bay bay*

*Tam Kỳ nắng nhạt chiều nay
Bầy ong say nhụy, người say hoa vàng.*

Quảng Nam, 9/4/2019

Tâm sự nơi chiếc cầu

*Sông Bông Miêu nặng tình đất mỏ
Cầu Trà Sung thuở nớ yêu đương
Đã xa mấy chục năm trường
Chiếc cầu vẫn nặng tình thương đôi bờ.*

*Xuôi dòng con nước lững lờ
“Dục Dàng”⁽¹⁾ vách đá tựa bờ núi cao
Lưng đồi ngọn gió lao xao
Nhắc ta nỡ nhớ xiết bao vườn chè.*

*Sáng Xuân ngọn nắng đỏ về
Vườn chè nở nụ xum xuê trên cành
Búp non hương vị ngọt lành
Như tình em gửi trao anh giữa đời.*

*Thời gian năm tháng dần trôi
Trà Sung lặng đọng trong tôi bao tình
Sáng hè giọt nắng lung linh
Như còn in đậm bóng hình đôi ta.*

Quảng Nam, 21/4/2019

Miền Tây

*Chưa lần đến với miền Tây
Mà sao đã thấy say say trong lòng
Cù lao nổi trãi trên sông
Xóm thôn làng mạc, ruộng đồng xanh xanh.*

*Đất vườn cây trái ngọt lành
Sắc màu tươi thắm bức tranh bốn mùa
Trên sông vắng vắng tiếng hò
Tình quê đầm thắm con đò thân quen.*

*Đầm phá ngào ngạt hương sen
Cá tôm nặng lưới khắp miền gần xa
Một vùng sông nước bao la
Miền Tây ơi! Hẹn không xa ghé vào.*

Quảng Nam, 1/3/2019

1 “Dục Dàng” tiếng địa phương, từ phổ thông nghĩa là Vực Vàng.

Biển và bờ

*Ven bờ biển chập chùng núi đá
Muôn vàn cây nghiêng ngả tựa vai nhau
Từng đàn chim chao liệng trên cao
Bầy khỉ nhỏ đùa nhau trong nắng gió.*

*Ngoài khơi xa biển triều rắng đỏ
Sóng vỗ về những ngọn đá nhấp nhô
Dưới đáy sâu lấp lánh rặng san hô
Muôn loài cá đủ sắc màu, lớn, nhỏ.*

*Đất và trời cho lá hoa đua nở
Biển mặn mời cho tôm cá lội bơi
Thuyền say bám biển ra khơi
Trời yên biển lặng cho đời lên hương.*

Đà Nẵng, 27/2/2019

Nghề chài

*Biển Đông khi lặng khi trào
Bốn mùa mưa nắng xiết bao thăng trầm
Đời người chài lưới phó thân
Cho nắng gió, cho biển gầm sóng xô.*

*Người ra khơi, kẻ đợi chờ
Người về tới bến, đầy bờ cá, tôm
Niềm vui nào có gì hơn
Có tiền trang trải cho con đến trường.*

*Vào mùa mưa bão thất thường
Lắng nghe trời chuyển mà thương con, chồng
Thuyền nhỏ chọi với bão giông
Xót người nằm lại trong lòng biển khơi.*

*“Úp nơm” với biển cả đời
Dân chài vẫn phải buồn vui nặng lòng.*

Tam Kỳ, 30/1/2019

Tam Kỳ

*Ngã tư Kỳ Lý xe qua
Tam Kỳ thành phố mở ra huy hoàng
Những con đường lớn dọc, ngang
Những ngôi nhà mới khang trang phố phường.*

*Phố, quê đôi mới khôn lường
Đôi bờ soi bóng xuống Trường giang xanh
Nắng buông mặt nước long lanh
Câu hò xír Quảng trong lành thiết tha.*

*Ngó lên hòn Cẩm xa xa
Đôi mắt mẹ Thử bao la dịu hiền
Mẹ vui Đất nước bình yên
Quảng Nam quê Mẹ đi lên từng ngày.*

Tam Kỳ, 28/11/2018

Đất nước

*Yêu sao Tổ quốc chúng ta
Bốn nghìn năm khai hoàn ca oai hùng
Thấm tươi dòng máu Tiên Rồng
Dạt dào nguồn mạch Cửu Long, Hồng Hà.*

*Ruộng đồng bát ngát bao la
Phù sa trầm lắng mặn mà, tốt tươi
Than rừng, dầu mỏ ngoài khơi
Nguồn khoáng sản lớn đất trời đã ban.*

*Khắp miền câu hát dân gian
Thanh âm thấm đượm từ ngàn năm xa
Sông Cầu Quan Họ ai qua
“Người ơi người ở...” cho ta nhớ người.*

*Về qua Nghệ Tĩnh người ơi
Vĩ Giã sâu lắng thành lời “quê choa”
Sông Hương Mái Đầy ngân nga
Hồn thiêng hào khí ông cha bao đời.*

Cầu Lăng Sen (2017)

*Cửu Long sen thắm Tháp Mười
Câu hò sông Hậu tình người mênh mang
Sáu câu vọng cổ xốn xang
Lắng sâu trong dạ muôn vàn người mê.*

*Cố hương nguồn cội tìm về
Hồn thiêng đất Việt tình quê ấm nồng
Đều là con cháu Vua Hùng
Chung xây đất nước Tiên Rồng bay xa.*

Tam Kỳ, 26/11/2018

Mai tứ quý

*Tứ quý nở bông xinh xinh
Cánh vàng tỏa sáng lung linh nắng hồng*

*Bốn mùa xuân, hạ, thu, đông
Bốn mùa hoa nở, bỏ công chăm vườn*

*Chiều về khẽ gió nam nồm
Ngắm hoa bỗng thấy nỗi buồn lụi xa.*

Tam Kỳ, 22/11/2018

Thu qua

*Lá bàng trước ngõ thôi rơi
Mùa thu khép lại tiết trời sang đông
Heo may ngọn gió se lòng
Tình em ấm áp trong vòng tay anh.*

*Trời khuya gió lạnh trăng thanh
Một vì sao lạc là thành đơn côi
Thế là mỗi đũa mỗi nơi
Mặc cho trăng tỏ sáng ngời lối đi.*

*Đôi mươi độ tuổi xuân thì
Nên duyên đôi lứa còn gì đẹp hơn
Đông về ngậm nỗi cô đơn
Người ơi còn nhớ cội nguồn tình xưa?*

Tam Kỳ, 15/11/2018

Ngã ba sông

*Trên cầu ngắm ngã ba sông
Tam Kỳ gặp gỡ với dòng Trường Giang
Thuyền bơi con nước mênh mang
Xóm làng bên nớ ngó sang phố phường.*

*Dòng sông mặt nước như gương
Phố quê soi bóng vẩn vương đôi bờ
Phố yêu hàng cau, khóm dừa
Quê yêu góc phố đèn mờ đêm khuya.*

*Sông xưa thuyền nhỏ đi về
Sông nay cầu nối bọn bè xe qua
Phố, quê nhộn nhịp gần xa
Bao đời thấm đượm tình ta đôi bờ.*

Tam Kỳ, 28/10/2018

Tức cảnh Lũng Vân

*Lũng Vân⁽¹⁾ đẹp tựa bức tranh
Núi non trùng điệp bao quanh ruộng đồng
Dân quê cụ bà, cụ ông
Tám, chín mươi vẫn gieo trồng ruộng nương.*

*Các Cụ cười rất dễ thương
Chiều chiều vui vẻ mấy đường cầu lông
Ai về Lũng Vân mà trông
Cuộc sống tươi đẹp hòa đồng thiên nhiên.*

Tam Kỳ, 7/10/2018

1. Lũng Vân là thung lũng nhỏ thuộc huyện Tân Lạc, tỉnh Hòa Bình. Một câu thơ được viết sau khi xem chương trình được phát sóng trên đài truyền hình, kênh VTV 3 phát sóng vào tối thứ 7 ngày 6/10/2018.

Ngẫu hứng với Thu Bồn

*Lung linh mặt nước lung linh
Những tia sáng bạc dập dềnh khơi xa
Thuyền bơi con sóng vỗ òa
Mây trời giăng mắc nhịp nhòa trên sông.*

*Thu Bồn con nước mênh mông
Đôi bờ tươi đẹp ruộng đồng, xóm thôn
Ngắm sông lòng những bồn chồn
Câu hò mang nặng tâm hồn thuở xa.*

*“Bờ nương vội bước chân ra
Dò chừng dặm biển, bốn ba nương hòe
Mùa xuân gió thổi the the
Khói chiều phảng phất làng quê mơ màng”⁽¹⁾*

*Yêu sao sông nước, xóm làng
Sông Thu nổi nhịp tình nàng với anh
Chạnh lòng nhớ sông Lam xanh
Quê nhà yêu dấu mát lành nơi xa.*

Điện Bàn, 28/8/2018

1. “Bờ nương...mơ màng” là hò khoan Quảng Nam.

Giao mùa

*Nhành lan lại nở búp xinh
Vài bông hé mở lung linh nhụy vàng
Chào hạ, lan đón thu sang
Hạ tàn thu đến mệnh mang xanh trời.*

*Hạ tàn ve bông im hơi
Thu sang cò trắng, chơi vui cánh diều
Hạ tàn xa cánh phượng yêu
Thu sang hoa cúc nắng chiều vàng ươm.*

*Hạ tàn khép lại mùa thơm
Thu sang áo trắng sân trường bay bay
Hạ tàn thu tới giăng mây
Giọt mưa chiều rớt đếm ngày thu qua.*

Quảng Nam, 15/8/2018

Nhớ về Đồng Lộc

(Bài thơ được viết để tưởng niệm năm mươi năm ngày các cô gái TNXP hy sinh tại ngã ba Đồng Lộc (24/7/1968 - 24/7/2018))

*Năm mươi năm đã qua rồi
Nhớ về Đồng Lộc bồi hồi con tim
Nỗi lòng khó nỗi nén kìm
Khóe mắt dòng lệ ướt chìm bờ mi.*

*Cả mười chị đã ra đi
Hy sinh xương máu chỉ vì nước non
Thân gái chống chọi mưa bom
Mở đường thông tuyến xe bon chiến trường.*

*Năm mươi năm một chặng đường
Chiến tranh tang tóc đau thương xa rồi
Đất nước nay đã đẹp tươi
Tắm gương các chị đời đời tôn vinh.*

*Nhớ ngày các chị hy sinh
Non sông, đất nước nghiêng mình nhớ thương
Xa xôi, cách trở nẻo đường
Vài dòng thành kính xa phương gửi về.*

Quảng Nam, 18/7/2018

Viếng Tượng đài Bà Mẹ Thứ

*Ghé về Núi Cẩm hôm nay
Viếng Đài mẹ Thứ nhân ngày tri ân
Đường vào kín những bước chân
Người già, người trẻ, quê gần, quê xa.*

*Chiều tàn, ngọn nắng xé tà
Hương trầm, khói trắng là là bay lên
Mẹ ơi! nơi chốn thần tiên
Ngắm nhìn đất nước bình yên Mẹ cười.*

Tam Kỳ, 27/7/2018

Hồ Phú Ninh

*Anh đưa em về với hồ Phú Ninh
Boi thuyền chơi giữa buổi bình minh
Mặt trời hồng tỏa ánh nắng lung linh
Những ngọn núi soi bóng mình e lệ.*

*Cơn gió khẽ vẽ hình con sóng nhỏ
Mặt hồ xanh tung bọt trắng lăn tăn
Thuyền nhẹ lướt dạo quanh triền núi
Du khách vui cười hòa quện giữa nước non*

*Ghé thuyền lại nơi dòng suối khoáng
Dòng nước ngược từ lòng đất sâu thẳm
Nơi dung nham nóng bỏng “đá hòa tan”.
Nguồn khoáng chất bất tận Trái đất ban.*

*Vợ chồng con trai Phạm Đình Triều - Nguyễn thị Mỹ
bên hồ Phú Ninh, Quảng Nam (2017)*

*Cập lại bến khi nắng trưa tròn bóng
Du khách vui, lòng đầy mẫn nguyện
Lũ trẻ xuống thuyền ríu rít như bầy chim
Cảnh sắc thiên nhiên êm đềm trong mắt trẻ.*

*Khu nghỉ dưỡng trong lành, mát mẻ
Lặng lẽ khép mình dưới bóng rợp rừng cây.
Du khách hội về cười nói vui vầy
Sơn thủy hữu tình đọng đầy bao kỷ niệm.*

Tam Kỳ, 19/4/2018

Ngẫu hứng Xã Zuoih

*Hành trình dừng lại Xã Zuoih⁽¹⁾
Cảnh quang xóm núi lòng tôi ngỡ ngàng
Ngôi trường mọc giữa bản làng
Chiều chiều hoa gạo bay ngang lưng trời*

*Hoa rơi theo giọt mưa rơi
Xuôi cùng con nước về nơi cuối dòng
Hoa trôi ra tận biển Đông
Hòa cùng muối mặn như lòng Xã Zuoih*

Xã Zuoih, 5/ 1994

1. Xã Zuoih là một xã miền núi, thuộc huyện Nam Giang, tỉnh Quảng Nam.

Trái lòng với Đà Nẵng

*Không sinh ra và cũng chẳng được lớn lên
Nơi con sông Hàn đổ về với biển
Nơi thiên nhiên thành tạo Ngũ Hành Sơn
Đà Nẵng ơi! Sao quá đổi mến thương
Thắm thiết, thân quen như quê hương mình vậy.*

*Mười mấy năm qua ngày một đổi thay
Cả thành phố vươn mình đứng dậy
Trên sông Hàn những cầu mới được xây
Nói đôi bờ Đông - Tây thành phố.*

*Lễ hội pháo hoa nơi bốn phương gặp gỡ
Trên dòng sông như ngàn vạn sao sa
Tiếng pháo đì đùng hòa âm cùng tiếng nhạc
Những bản tình ca trầm mặc, du dương.*

*Hai cháu ngoại Hồ Xuân Hải và Hồ Xuân Hoàng
chơi cảnh Bà Nà, Đà Nẵng (2019)*

*Lên Bà Nà Hill như đến với Thiên đường
Trên cáp treo những phút giây tận hưởng
Không cánh mà bay giữa bát ngát trời mây.
Về với Sơn Trà biển, núi tình mê say
Tịnh tâm lại tỏ bày nơi cửa Phật
Rũ bỏ trong lòng những uẩn khúc, ưu phiền
Cầu nguyện cho đời cuộc sống bình yên.*

*Đà Nẵng ơi! Sao quá đổi mến thương.
Thắm thiết, thân quen như quê hương mình vậy.*

Đà Nẵng, 6/2015

Dấu thu

*Lao xao đầu ngõ lá rơi
Tầng cao từng đám mây trời trắng bay
Cúc vàng hứng giọt nắng mai
Cây bàng thay lá búp cài non tơ.*

*Ngắm thu lòng dạ ngẩn ngơ
Mộng mơ ngày ấy bây giờ ra sao?
Sông dài, biển rộng, núi cao
Hay mùa thu dấu ngọt ngào tình xưa.*

*Chiều tàn ti tách giọt mưa
Xen trong thương nhớ, lưa thưa giọt buồn...*

Đà Nẵng, 25/8/2019

Chiều bên biển Quy Nhơn

*Quy Nhơn ơi đẹp lắm chiều nay
Biển dâng sóng xô đầy bờ cát
Con gió lùa vi vút rặng phi lao
Hàng dừa xanh khua lá lao xao
Hòa cùng sóng âm vang bài ca biển*

*Anh nắm tay em đi dưới hàng hiên
Những tán dừa làm mái lợp công viên
Những đoàn thuyền nối đuôi về bến
Con gió thoảng đưa những lời thầm mến
Rằng thuyền anh về đến bến em chưa?*

Quy Nhơn, 6/1984

Nhân và hồng

“Vội vàng ăn nhãn tháng năm
 Ung dung ngồi đợi hồng ngâm tháng mười”⁽¹⁾
 Tháng năm nhãn hăng mọng cùi
 Vội chi ăn lấy để rồi trách nhau!

Hồng em ngâm cũng chưa lâu
 Tháng mười vừa tới có sao vội vàng?
 Đôi ta cách một lối đàng
 Bữa mô hồng chín anh sang em mời.

Quảng Nam, 5/7/2019

Nghề

Thăm thoát mấy chục năm trôi
 Địa chất cái nghiệp một đời gian nan
 Lộ trình đá lộ, đá lặn
 Sờ sờ, mó mó, dăm dăm ngắm nhìn.

Quặng thì thứ nổi, thứ chìm
 Nổi, đào hào giếng để tìm ra thân
 Nằm chìm, bắt kẻ xa gần
 Phải khoan cho tỏ ngọn ngành nông sâu.

Lấy mẫu xem quặng nghèo, giàu
 Tính toán trữ lượng đưa vào đầu tư
 Mấy năm rồi về nghỉ hưu
 Lâu lâu nhớ thuở chu du trên rừng.

Quảng Nam, 12/6/2019

1. Ca dao xứ Nghệ.

Đời địa chất

*Chúng tôi mỗi người một quê
Nhưng đời chung một cái nghề gian truân
Quanh năm lộ suối băng rừng
Kiếm tìm khoáng sản trên từng núi non.*

*Qua rồi cái tuổi vàng son
Sức dài vai rộng bước mòn núi cao
Bây giờ sáng sáng gọi nhau
Cà phê tán gẫu mấy câu chuyện đời.*

*Buồn, vui gom tụ khắp nơi
Mỗi ông một chuyện, nói cười râm ran
Bỏ xa cái thuở gian nan
Mấy ông Địa chất lạc quan yêu đời.*

Quảng Nam, 4/5/2019

Chiếu bóng

*Ngày xưa chiếu bóng về làng
Trẻ, già, trai, gái rộn ràng mừng vui.*

*Màn ảnh bằng nửa sân phơi
Căng lên bãi đất gần nơi đầu làng
Tối về ai cũng vội vàng
Lo nhanh cơm nước ra đằng ới nhau.*

*Vé xem, năm xu, một hào
Thế mà có đứa vượt rào để vô.
“Báo thù” phim của Liên Xô
Xem xong ai cũng trầm trồ khen hay.*

*Đội chiếu lưu động đó đây
Chuyên dùng xe đạp buộc dây đeo hàng
Phim, màn, máy chiếu gọn gàng
Mấy anh rời bãi cả làng trông theo.*

Quảng Nam, 7/7/2019

Vợ chồng tác
giả trong
đám cưới
con gái út
Thu Giang
- Công Ngừ
(2017)

Chiều Bắc Lào

*Bắc Lào chiều nắng vàng hoe
Xôn xao trong dạ nhớ về Việt Nam*

*Thương quê Mẹ nhớ dòng Lam,
Thương quê em nhớ sông Vàng Bồng Miêu.*

*Thương đàn con nhỏ thân yêu
Nhớ cha lòng dạ sớm chiều ngóng trông.*

Bắc Lào, 8/ 2006

Mận

*Mận ơi ta hỏi mận nào
Màu thì đỏ thắm, ngọt ngào lòng không?
Công ta xới đất vun trồng
Đỏ da mà lạt, sao lòng ta vui?!*

*Người hỏi, Mận xin trả lời
Mận này da thắm, ngọt thời tận tâm
Mời người đã có công chăm
Ném vài ba quả xem lòng Mận sao?*

Quảng Nam, 20/5/2019

Một nửa

(Tặng tất cả những người phụ nữ thân yêu nhất của tôi, nhân ngày Phụ nữ Việt Nam 20/10/2018)

*Hôm nay ngày vui mọi nhà
Ngày nửa tạo hóa sinh ra gia đình
Một nửa của con tim mình
Nửa xinh đẹp nhất của tình lứa đôi.*

*Hoa hồng tràn ngập khắp nơi
Nửa hồn tóc ngắn tặng người thân yêu
Mấy dòng chan chứa bao điều
Gửi cho một nửa bấy nhiêu ân tình.*

Những người bạn học ở Rú Dồi ngày xưa

Vượt qua số phận

(Tặng bạn đồng nghiệp Nguyễn Sự)⁽¹⁾

*Thời trai rấn chắc đôi tay
Đôi mắt trong sáng ngày ngày cười tươi
Anh, người Địa chất một thời
Trèo đèo lội suối, khắp nơi tung hoành.*

*Chẳng may họa ập tới anh
Nào ngờ anh bỗng trở thành phế nhân.
Chấp nhận anh hạ quyết tâm
Đi tìm cuộc sống với thân tật nguyên.*

*Đời anh trắng khuyết lại tròn
Gia đình cuộc sống vẹn toàn bình yên
Rảnh rang gặp gỡ bạn hiền
Nước cờ giải trí với niềm tự tin.*

*Vài ly rượu để thấm men
Bài ca anh hát bay lên xa vời
Bài ca hy vọng sáng ngời
Bài ca cuộc sống đẹp tươi, huy hoàng.*

Tam Kỳ, 4/8/2018

Tổ chức sinh nhật thứ 60 cho bà Dũ Thị Lãnh, vợ tác giả,
Đà Nẵng (2019)

Bông hoa ngàn

*Không thơm như thể hoa lài
Không phô hương sắc như loài hoa lan
Giản đơn em đoá hoa ngàn
Đung đưa bên suối ánh vàng nắng mai.*

*Hành trình Địa chất đời trai
Hái bông hoa dại anh cài ba lô
Đem về chăm chút đón mùa
Hoa thơm đơm trái ngọt chua dắng đời.*

Tam Kỳ, 28/7/2018

1. Không may gặp tai họa, bị mất nửa cánh tay và cả đôi mắt. Anh hiện là Hội trưởng Hội người mù và khuyết tật tỉnh Quảng Nam.

Viếng mộ Hàn Mạc Tử

*Dừng chân Gành Ráng biển Quy Nhơn
Để viếng thăm mộ Hàn Mạc Tử
Mua của Nhà thơ vàng trắng rao bán cũ
Gửi tới Mộng Cầm cho trọn mối tình xưa.*

*Hàn Mạc Tử! Hỡi ơi Hàn Mạc Tử!
Thôi từ nay chẳng còn trăng bán nữa
Trên cảnh liễu chẳng còn trăng đợi chờ
Tình Mộng - Hàn cùng muôn thừa mộng mơ.*

*Bên mộ chàng ngẫu hứng một vần thơ
Trái nổi lòng của người đời hăm mộ
Thấp nén nhang hương bay bay theo gió
Gửi tới thi nhân trong cõi thiên thu.*

Quy Nhơn, 5/2012

Nỗi đau nhân loại

*Bay về đâu hỡi con chim nhỏ,
Chạy về đâu hỡi chủ nai con.
Khi những cánh rừng ở tận đầu non
Đang tàn lụi bởi những bàn tay hung bạo.
Của những con người tàn tạt lương tâm
Chúng quyết phá rừng vì lợi ích cá nhân
Để nhân loại chịu muôn phần đau khổ.*

*Hàng triệu ngôi nhà tan tành theo bão tố
Biết bao nhiêu con người bị dòng lũ cuốn trôi
Để bao người già không còn nơi nương tựa
Bao người vợ bỗng trở thành góa bụa
Bao trẻ thơ mất mẹ, mất cha.*

*Hãy dừng lại và xin đừng tàn phá nữa
Cho mùa Đông bớt đi lạnh giá
Cho mùa Hạ bớt nắng chói lòa
Cho mùa Thu yên bình cây trút lá
Cho mùa Xuân rộn rã tiếng chim ca
Cho Trái đất khi hậu lại ôn hòa
Và nhân loại nhà nhà hạnh phúc.*

Tam kỳ, 9/2010

Xóm núi

*Ruộng đồng đồi núi xanh tươi
Từng đàn cò trắng lả lơi lượn vòng*

*Mây trôi bàng bạc tầng không
Bức tranh xóm núi chiều đông chuyển mùa.*

Đà Nẵng, 8/8/2018

Nhánh lan rừng

*Thân em vốn ở rừng sâu
Anh đây ngưỡng mộ bắc cầu về quê
Tháng ngày mưa phủ, nắng che
Đung đưa làm dáng bên hè trước sân.*

*Chẳng phụ công anh chuyên cần
Hôm nay lan nở một thân hai nhành
Nhụy vàng dưới nắng lung linh
Cảnh hoa mỏng mảnh trắng tinh một màu.*

Quảng Nam. 4/2019

Ảnh nguồn Internet

Bức tranh tạo hóa

*Trên trời biêng biếc mây xanh
Biển khơi lồng gió dập dềnh sóng xa*

*Dòng sông soi bóng mây qua
Bồng bềnh trên sóng một tòa thiên nhiên*

*Biển trời non nước bình yên
Kìa bức tranh nước non tiên trùng phùng.*

Đà Nẵng, 5/2018

Mục lục

- “Miền ký ức” từ những điều bình dị.....	5
- Miền ký ức.....	15
- Giọt mưa nhớ.....	17
- Xứ Nghệ lời ru.....	18
- Xóm làng quê tôi	20
- Nhớ bạn	21
- Mừng sinh nhật bà xã	22
- Tình xuân.....	25
- Xuân đợi anh.....	26
- Chiều bên sông quê.....	28
- Hoa mừng sinh nhật.....	29
- Giận mà thương	30
- Ngô nghê.....	31
- Tảo mộ quê vợ.....	33
- Tháng ba	34

- Tình lữ	35
- Viếng mộ anh.....	36
- Xuân đất mỏ.....	38
- Xuân về.....	39
- Tiếng chuông xe	40
- Ngõ xưa	41
- Tình nghĩa mẹ cha	42
- Sui gia.....	43
- Nỗi niềm 20/11	44
- Nhà.....	45
- Hồn quê.....	46
- Trăng thu.....	48
- Thân cò	49
- Chợ quê.....	50
- Vu vơ thuở ấy	51
- Học bơi	53
- Vấn lòng với quê hương	55
- Tản mạn với cây bàng.....	56
- Về thăm Cửa Lò	58
- Kỷ vật biết nói	59
- Viếng bạn.....	60

- Hè về.....	61
- Thăm Huế	62
- Hồn xuân.....	64
- Xa quê	65
- Bà hàng xóm quê tôi.....	66
- Ký ức người địa chất	68
- Tâm sự tuổi già.....	70
- Thăm quê chiều thu	73
- Quê hương	75
- Chuyện về con sông quê em.....	76
- Đất chúng mình	77
- Gửi nhành mai	78
- Ký ức mái nhà xưa.....	79
- Giỗ thầy	80
- Nỗi niềm	81
- Lời về chôn xưa	82
- Tiếng rao.....	83
- Tâm sự với chim sâu.....	84
- Đôi bờ sông quê	86
- Chiều sông thu	88
- Hoa Sưa	89

- Tâm sự nơi chiếc cầu.....	90
- Miền Tây	91
- Biên và bờ.....	92
- Nghề chài.....	93
- Tam Kỳ	94
- Đất nước	95
- Mai tứ quý	97
- Thu qua.....	98
- Ngã ba sông.....	99
- Túc cảnh Lũng Vân	100
- Ngẫu hứng với Thu Bồn.....	101
- Giao mùa.....	102
- Nhớ về Đồng Lộc	103
- Viếng Tượng đài Bà Mẹ Thứ.....	104
- Hồ Phú Ninh	105
- Ngẫu hứng Xã Zuoih	107
- Trái lòng với Đà Nẵng.....	108
- Dấu thu	110
- Chiều bên biển Quy Nhơn	111
- Nhãn và hồng.....	112
- Nghề.....	113

- Đồi địa chất.....	114
- Chiều bóng	115
- Chiều Bắc Lào	116
- Mận.....	117
- Một nửa.....	118
- Vượt qua số phận.....	120
- Bông hoa ngàn	121
- Viếng mộ Hàn Mạc Tử	122
- Nỗi đau nhân loại.....	123
- Xóm núi	124
- Nhánh lan rừng	125
- Bức tranh tạo hóa	126

Miền Ký ức
Thơ - PHẠM MINH ĐỀ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & Fax: 024.38222135

E-mail: nxbhoinhavan65@gmail.com

<http://sachvan.vn>

Chi nhánh miền Nam

371/16 Hai Bà Trưng - Q3 - TP. HCM

Tel & Fax: 028.38297915

Email: nxbhnnv.saigon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên

277 - Trần Hưng Đạo - TP. Đà Nẵng

Tel: 0236.3849516

Email: nxbhnnv.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chi nhánh miền Tây Nam Bộ

314C - Hoàng Lam - TP. Bến Tre

Tel: 0275.3812736 - 016.998.083.86

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng biên tập

NGUYỄN QUANG THIỀU

Biên tập: TẠ VIỆT ĐĂNG

Bìa, trình bày: MỸ HẠNH

Sửa bản in: TÁC GIẢ

In 500 cuốn, khổ 13x20,5cm tại Công ty TNHH In Hòa Nhon,
số 6/6 Lê Khôi, Quang Trung, Vinh, Nghệ An. Số xác nhận ĐKXB:
3744-2019/CXBIPH/42-118/HNV. Số quyết định xuất bản:
1598/QĐ-NXBHNV ký ngày 30/9/2019. In xong nộp lưu chiểu năm 2019.
Mã ISBN: 978-604-977-812-4